

PROF. DR.SC. ERIKA KRAMER [1933.-2017.]

Arhitektonski odjel bio je dio Tehničke visoke škole 1919.-1926., Tehničkog fakulteta 1926.-1956., zatim AGG fakulteta 1956.-1962., a od 1962. samostalan Arhitektonski fakultet na kojem je profesorica Erika Kramer, doktorica znanosti i znanstvenica, provela svoj radni vijek od 1961. do umirovljenja 1998. godine.

Matematika je bila koncipirana kao pripremni kolegij sa svrhom osposobljavanja studenata za svladavanje, odnosno razumijevanje i rješavanje problema iz područja mehanike nosivih konstrukcija.

Professor emeritus Nikola Filipović u svome tekstu u Monografiji AF-a povodom osamdesete godišnjice Fakulteta napisao je: „Imali smo sjajne profesore Matematike u struci i u pedagogiji: Marković, Hanžek i Kramer. Njihovo se učenje može opisati ovako: matematika kao filozofija, logika, bistrina, umnost i – bez pretjerivanja – umjetnost mišljenja... do umjetnosti stvaranja ostao je samo korak!”

Prof. Kramer predavala je Matematiku I i II, Osnove računa vjerojatnosti i statistike te je po njezinu programu koncipiran predmet Matematičke strukture u arhitekturi i dizajnu na studiju Arhitekture i studiju Dizajna. Bila je voditeljica znanstvenog projekta „Primjena matematičkih struktura i dizajna u arhitekturi”. Također, bila je autorica cijeloga niza znanstvenih i stručnih radova.

Prof. Kramer prepoznavała je vrijednosni sustav u studiju Arhitekture i samoj arhitekturi. Kao izbor dekana N. Filipovića bila je prodekanica za nastavu u mandatu 1987.-1989. i 1989.-1991. u mandatu dekana A. Vulina.

Proživjela je svoj život u neraskidivom prijateljstvu s prof. Vedranom i prof. Nevenom Šegvićem te bila involvirana u sva arhitektonska događanja, baš kao i u sportska uza svoga brata Freda Kramera.

Kolege se najbolje upoznaje na putovanjima. Tako smo 1988. putovali u Krakow. Bili su to prof. Berislav Radimir, Erika Kramer, Vladimir Bedenko, Mladen Bošnjak, Božidar Ursić i ja. Vozili smo se natrpani u kombiju od Zagreba do Krakowa, kroz zimu i snjegove. Atmosfera je bila napeta, ali unatoč svemu odlična. Erika nam je svojim humorom s trunčicama cinizma dizala moral. Preživjeli smo. U Krakowu bila je nedostižno informirana, elokventna i izuzetno draga i ugodna.

Osobni stil prof. Kramer, kao i oblikovanje prostora u kojima je živjela i u kojima sam je posjetila, bili su visoke estetske kulture življenja.

U posljednje vrijeme naša se komunikacija svela na duge telefonske razgovore o zdravlju i budućnosti, bez budućnosti. Prof. Kramer me zamolila da joj govorim ‘ti’ i oslovljavam je imenom. Postale smo bliske.

S velikim poštovanjem, u ime Arhitektonskoga fakulteta opraštam se od naše cijenjene i drage profesorice Erike Kramer i neka joj je vječni spokoj i slava.

HILDEGARD AUF-FRANIC